

עשויים להציל את מצריים

משואה גדולה המאימת עליה

דגל ישראלי
בסכר אסואן



בשעה עשר בבוקר קיבל ראש-המשלה משה דיין את הנציג המיוחד של האו"ם, הרוזן הנגסטרס, ומסר לו על החלטת ממשלת ישראל להציע לרפובליקה הערבית המאוחדת מטעני נופץ גרעיניים כדי לסתום באמצעותם בקיעים שנתגלו בקר קעית אגם נאצר.

"לפי השקפתי", אמר השבדי, "יש הג' זמה רבה בשמועות על ההתפתחויות האחרונות בסכר הגבוה באסואן. עם זאת אני מבחין בחוסר טעם מסויים..."

"לא ביקשתי לשמוע את השקפותיך ה' אישיות הרוזן הנגסטרס."

"למרות זאת, אני מוצא טעם לפגם לשחק בתקוות ובפחדים של אומה אשר..."

דיין שילב את ידיו מאחורי גבו ואמר בשקט: "ביקשנו את שירותיך כמתווך, לא יותר מזה. אני חוזר: אנחנו מוכנים לעזור לממשלת הרפובליקה הערבית ה' מאוחדת, כדי לאטום את הבקיעים וכדי למנוע בריחה נוספת של מים מהאגם."

"באיזה סתיר?" שאל הנגסטרס.

"לסיפוק העצמי שלנו בלבד, נאמר זאת כך, הכבוד הלאומי שלנו תובע מאיתנו להציע זאת."

★ ★ ★

צעירים ישראליים מירושלים וחפיפה ככלו את עצמם לברושים ועצינות בבית הקברות היהודי בהר הזיתים, ונערה הטמניה את מפתחות האזיקים ליד השערים. פקאטים שהמפגנים הצמידו ל' חומת בית הקברות נשאו סיסמאות כמו: 'מצריים זקוקה לעז' רה — ירושלים יכולה להושיט א' תה', או 'טכנאים לאסואן, לא חיילים לתעלה!' או 'פיוס — עכשו!'

עובדים ושבים הנחקר עזידי המישטרה הצבאית. הוצעה המפי גינה הכשרה להם כי אנשי הקבו צה נמנים על האגף הקיצוני של חחדות, תנועת הנוער הדתית ה' תובעת פשרה עם מצריים. המפי גינים בבית הקברות יצומו עז' אשר ממשלת ישראל תושיט עז' רה לממשלה המצרית כדי למנוע את השואה המאיימת על עמק הנילוס.

אחרי הצהריים, התקבצו כמה אדפי אנשים על הר הזיתים. תומ כי חחדות חילקו כרוזים עם ה' ציטטה: 'בנפול אויבך על תשמח ובהיכשלו אל יגד ליבך'...

★ ★ ★

לדעת אנשי הממשלה הפורלמנטרית הבריטית שביקרה בישראל וסירה בתל אביב, ירושלים, באר שבע ובהאחיות בבקעת הירדן, יצרו המאורעות באסואן תפנית בדעת הקהל הישראלית, שבקושי ניתן היה לחזותה כמה חודשים קודם לכן. דובר הממשלה, חבר פרלמנט בשם ג'ורג'ל ברודמן, התייחס במסיבת העיתונאים למיספר קיבוצניקים צעירים ש' דיברו על משפחה גדולה אחת של העמים השמיים. ועדת הפעולה להצלת מצריים הקמה בבאר שבע שליד מדעני אטום ישראליים. הדם על נטיות דומות הגיעו מחוגי הצבא ומקרב הרבנים האדוקים. כשנשאל על המניעים מאחורי שינוי זה, הכריז ברודמן על קיומו של דחף

מיוחד של אחווה אנושית. חלקים גדולים באוכלוסייה הישראלית משוכנעים עתה כי חובתה של ישראל היא לסייע, ויהיה זה רק בגלל יכולתה הטכנולוגית והמדעית הגבוהה. מצב מאורעות זה, היכול להביא לפיתרון העימות הערבי-ישראלי, חייב לזכות בהכרה. זהו רגע היסטורי, טען ברודמן, באופן תה'הכרתי חשים אזרחי ישראל ללא ספק שהם חייבים לכפר באיזו צורה שהיא על כיבוש האדמות הערביות.

ישראל מבריחה
אטום למצריים

חזון אחרית-הימים מפיו של נביא חדש? בריחה צניגית של הוזה? תוכנית סודית לפיתרון הסיכסוך במזרח התיכון?

הקטעים הנ"ל לקוחים מספר מדע בדיוני שתרוממו האנגלי יצא לאור לפני חודש דש בארצות-הברית, ואשר שנה קודם לכן כבר ראה אור בשפה הגרמנית. זהו ספרו של העיתונאי הגרמני מיכאל היים אסואן, העוסק במצבים תיאורטיים העלויים להתרחש בעקבות הקמת הסכר הגבוה באסואן שבמצריים. לקורא הישראלי יש בו עניין מיוחד, שכן מלבד העובדה ש' עטיפת הספר מציגה דגל ישראלי התקוע בסלע ליד סכר אסואן, ממלאת ישראל תפקיד חשוב בעלילה הדימונית של הספר. תקופת התרחשות העלילה היא בלתי מוגדרת, אבל היא אינה רחוקה מהתקופה הנוכחית, שכן גיבורי העלילה העיקריים הם דמויות חיות במרחב. אגואר אלי סאדאת הוא עדיין נשיא מצריים ואילו בישראל ראש-הממשלה משה דיין כששר הביטחון שלו אינה אלא גולדה מאיר. בתעלה עדיין שוררת הפסקת-אש, אבל היחסים עם ישראל אינם מעניינים כל-כך את המצרים כמו המתחולל באגם נאצר הגדול, שמיימי אנגרים עלידי סכר אסואן. מן הסתם בגלל טעות בחישובים בבניין הסכר, מתגלים בקיעים בתשתית הסכר, דרכם מחלחלים מי האגם, גובה פני-המים באגם יורד בהדרגה. הסכנה המאיימת על

מצריים היא שהבקיעים יתרחבו, הסכר יתמוטט, מי האגם יפרצו אל עמק הנילוס ויציפו תוך מיספר שעות את העמק כולו כשהם מטביעים תחתם את כל אוצרות מצריים ותושביה.

מצריים מבקשת את עזרת העולם כ' למנוע את השואה. אנשי מדע קובעים כי יש רק דרך אחת למנוע את השיטפון הגדול ביותר שידעה ההיסטוריה מעודה: לבצע שורה של פיצוצים גרעיניים בשקע הגיאולוגי שבין סכר אסואן לבין ים-סוף. פיצוצים אלה יגרמו לשורה של רעידות אדמה, אשר כתוצאה מהם יתאחו הבקיעים בתשתית הסכר.

אלא שאף מדינה אינה מוכנה לספק למצריים את הפצצות הגרעיניות כדי לבצע את תוכנית המדענים. רוב המדינות חוששות שמצריים תנצל את הפצצות כדי לפגוע בישראל. בשעה זו, כשנראה שאין מפתח אחר, מסכימה ממשלת מצריים לקבל את הצעת העזרה הנדיבה של ישראל. בסודיות, ללא ידיעת העם המצרי וללא ידיעת היועצים הסובייטים, מבריחה ישראל למצריים פצצות אטומיות, מומחי גרעין ואלפי טכנאים, המבצעים את הפיצוצים ומצילים את מצריים משואה. סוף טוב — הכל טוב. אבל איפה הסוף ואיפה הטוב?

זו רק התחלת המעשייה. היים, שהתחיל את סיפור המתח הבדיוני שלו באווירת אחווה ושלום, מבהיר מיד שישאל עשתה טעות נוראה בהושיטה יד לעזרה לשכנה מהנילוס. המצרים הם כפויי טובה, שאינם מבינים שום שפה אחרת מלבד הכוח. זמן קצר אחרי הצלחה של מצריים, יוצאים ההמונים המצריים נגד מורשיהם הישראליים, ה'ורשים במצרים את מעמדם, כוחם והשפעתם של היועצים הסובייטים. עורכים בהם פוגרומים ומל' חמות-קודש עד שממשלת ישראל נאלצת לערוך מהדורה חדשה של יציאת-מצרים — הפעם ברכבת אווירית בדיוק בדרך בה גורשו היועצים הרוסים.

מיכאל היים אינו משאיר את המצרים הרעים ללא עונש. כל מה שאירע עד כה הוא רק חצי הראשון של הסיפור. החצי השני, בו יש לישראל רק תפקיד פעוט, עוסק בצורה חדשה המתרגשת על מצריים בעקבות סכר אסואן.

מדען איטלקי מורים אל אגם נאצר חור מר כימי חדש שהמציא, המונע את היאדות המים. כתוצאה מכך גואים מי האגם ושוב נשקפת סכנה שהם יציפו את הסכר ויטביעו את כל עמק הנילוס. שוב מסתבר שהשיטה היחידה למנוע את האסון נמצאת בידי ישראל: בהמצאה שהמציא המדען הישראלי בויקו, העוסק בגידולי מים. אלא שהפעם מסרבת מצריים לקבל את העזרה הישראלית. לעומת זאת היא שלוחת שלושה חבלנים לגנוב את ההמצאה. הם נתפסים כצפוי, וכך, סוף-סוף, באה מצריים על עונש: מי אגם נאצר גולשים מעל הסכר ומצפים את כל עמק הנילוס.

תגובת העולם?

אה, גם את זה מנבא מיכאל היים. העולם כולו מורים אל אגן ה'התחילון' אוניות מלאות סיד כדי לרסס את החופים שגוריות המצרים לא יזהמו את החופים ולא יפיצו, חס וחלילה, מחלות בשאר הארצות.

מיבנים

העתיד טמון בביצים

פיתוח יחידות-דיור מיוחדות,

קדוה לבנייה

ומצויות בכל הנחיות.

מדענים או חוקרים, הנוודים למקומות נידחים, לא ייאלצו עוד לגור באוהלים, או בכיפות פלסטיק מתנפחות. אנשי המכון המחקרי לעיצוב מיבני ציבור, בלנינגרד שברוסיה, פתרו את בעיית קשיי-הדיור בדרך מקורית. "ביקשנו לפתח בית שהיה קל, חזק, נוח להעברה וטליטול, ומצויד בכל אביזרי הנחיות המודרניים." מספר סרגיי ורני'ניקוב אחד המעצבים במכון. "חומר הבנייה שבחרנו היה בטון מחווק בכמה שכבות של רשתות כרז, והצורה ש' הענקנו למיבנה — צורת הביצה."

למה דווקא ביצה? פיתרון לזוגות צעירים. מחקרים בנושא הוכיחו כי המיבנה האליפטי של הביצה, הוא בעל ההתנגדות הגבוהה ביותר ללחץ חיצוני, ומתאים במיוחד לתנאים הקשים השוררים באזורים הארקטיים.

מישקל המיבנה על הריהוט והציוד שבו, הוא המישה טונות בלבד. דבר זה מאפשר העברה נוחה בדרך האוויר, הים, או היבשה.

לצורך הקמתה אין ביצת-המגורים זקוקה ליסודות, די לה בחפירה שטוחה מרופדת בחול.

ההמצאה שיחברה את ברית-המועצות מהרבה כאביראש, פיתוח כריית המחצ'ים והפקת הנפט בסיביר ובאזורים מרוחקים אחרים, נבלם בעיקר בשל חוסר תנאי דיור מתאימים לעובדים.

אולי תבאנה הביצים את הרסואה לי-כאביראש המתמידים של משרד השי' כון הישראלי. יש לשער שהרבה זוגות צעירים ישוכנעו בקלות על-ידי הסיס' מה: "העתיד טמון בביצים!"

מחשבים

המחשב בדרך למכולת

מחשב כים זעיר, שמישקלו

349 גרם,

מיוצר ונמצא למכירה.

יתכן ובקרוב יישמע בבתי-הדושיח: "מוישה אני יוצאת למכולת!" או, קיי, ריבקה, רק אל תשכחי לק' חת את המחשב!"

חברה אמריקאית בשם מכשירי בומאר, הוציאה לאחרונה מחשב שגודלו ככף-יד, קל ונייד. בארצות-הברית הפך ה' קטן ללהיט. רוכשים אותו בלהיטות סטודנטים, אנשי עסקים, קניינים וחברות מיסחריות.

גיידותו וקלותו של המיני-מחשב מסייעת להם, לדבריהם, בחיי היום-יום. המחשב מופעל באמצעות מצברים ו' הוא מסוגל לבצע פעולות חיבור וחיסור, כפל וחילוק במספרים שאינם עולים על שמונה ספרות.

אין להקל בערכו של הגמד, שכן על אף ממדיו, הוא יכול לדייק בחילוק עד לשמונה מקומות אחרי הנקודה!

תחבורה

קרני הרנטגן

מעשיכות לשרוק

צילום צמיגים חדשים

בקרני X

לצורך גיקוי פגמים בייצור.

לאחר שהוכיחו עצמם בשירות הרפר' אה ובחיפוש לכינשק בנמלי תעופה, נתגלה שימוש חדש לקרני-הרנטגן. חברת ווסטינגהאוז פיתחה מיתקן ל' בדיקת צמיגים, הפועל בדיוק על אותו עיקרון של המכונה לגילוי שברים וג' דולים בגוף האדם.

המכשיר נמצא בחדר מצופה עופרת,